

[Industriministeren]

Tak for de pæne bemærkninger.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Ingrid Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 83:

Forslag til lov om ændring af lov om visse selskabers aflæggelse af årsregnskab m.v., lov om anpartsselskaber samt lov nr. 1060 af 23. december 1992. (Undersøgelse af årsregnskaber).

Af industriministeren (Trøjborg).
(Fremsat 24/11 93).

Lovforslaget sættes til forhandling.

*Forhandling***Eva Fatum (S):**

Da vores ordfører, fru Pia Gjellerup, ikke kan være til stede, så vil jeg fremføre følgende:

I forbindelse med den seneste ændring af årsregnskabsloven i december 1992 blev man enig om at iværksætte en undersøgelse af omfanget af åbenbare lovovertrædelser i de årsregnskaber, som indsendes til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Resultatet af undersøgelsen kom i foråret. Resultatet viste, at der var et markant behov for en massiv forebyggende indsats over for såvel selskabernes ledelse som revisorerne. Ud over dette viste undersøgelsen et behov for enkelte ændringer i årsregnskabsloven, og det er disse ændringer, som industriministeren nu har fremsat forslag om.

For det første bliver Erhvervs- og Selskabsstyrelsen forpligtet til at undersøge indsendte regnskaber på grundlag af stikprøver. Undersøgelserne skal omfatte overholdelse af sel-

skabslovgivningen, bogføringslovgivningen og årsregnskabslovgivningen.

For det andet får Erhvervs- og Selskabsstyrelsen til brug for arbejdet med årsregnskaber adgang til at indhente oplysninger fra selskabets revisor. Dette svarer til den adgang, som i dag eksisterer i forhold til kontrol med selskabs- og bogføringslovgivningen.

For det tredje foreslås reaktionsmulighederne fra Erhvervs- og Selskabsstyrelsens side tilpasset, så der er passende reaktioner i forhold til de konstaterede overtrædelser. Der skal være mulighed for at give vejledning, at give pålæg om berigtigelser og om fornødent at pålægge tvangsbøder.

I Socialdemokratiet finder vi disse ændringer rigtige og relevante. Mange af de fejl, der blev konstateret ved den omtalte undersøgelse, vil med en mindre indsats og en vejledningsmæssig reaktion kunne blive rettet. Dette er til gavn for såvel samfundet som virksomhederne. Vi vil alle være tjent med, at der kan sættes kontant ind over for de alvorlige overtrædelser. En indsats vil beskytte den del af erhvervslivet, der opfylder forpligtelserne, mod ubillig konkurrence.

I forbindelse med gennemførelsen af lovforslaget vil der være behov for at øge personaleressourcerne i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. En styrkelse på 30 årsværk er der taget højde for i regeringens finanslovsforslag.

I Socialdemokratiet medvirker vi positivt under udvalgsarbejdet med den målsætning, at vi snarest kan få vedtaget lovændringer, som styrker den faktiske retsstilling for de virksomheder, der opfylder deres forpligtelser, som sikrer tilrettevisning af de virksomheder, der ikke har kunnet finde ud af reglerne, og som endelig indfører en kontant mulighed for sanktioner over for de virksomheder, der ikke vil eller magter at leve op til deres forpligtelser.

Kai Dige Bach (KF):

Den erklærede hensigt med dette lovforslag – at nedbringe antallet af overtrædelser af lovgivningen samt at tilskynde til rettidig indsendelse af årsregnskaber – er Det Konservative Folkeparti enig i.

Det er en naturlig pligt for enhver erhvervs virksomhed at overholde den gældende lovgivning, herunder at sørge for, at korrekte regnskaber m.v. indsendes til de relevante myndig-

[Kai Dige Bach]

heder til tiden. Til opnåelse af dette kan bøder eller afgifter være et hensigtsmæssigt middel, men der er mange vigtige detaljer, der bevirker, at vi alligevel ikke kan stemme for dette lovforslag.

Rådgivning, vejledning og kontrol er naturlige offentlige arbejdsopgaver, men det er symptomatisk for denne regerings lovgivning, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen skal føre kontrol, men kan yde vejledning.

Symptomatisk er det også, at der skal ansættes endnu flere personer i den offentlige sektor, som skal betales direkte af erhvervslivet. For at begrænse denne omkostning er det særlig nødvendigt at få præciseret, hvad styrelsen må, kan og skal.

Som jeg forstår det, så er baggrunden mere, som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at styrelsen på grund af en række domme ved Menneskerettighedsdomstolen ikke må bede om oplysninger i de tilfælde, hvor der er begrundet mistanke om, at der foreligger et strafbart forhold.

En meget væsentlig anke er, at lovforslaget er endnu et angreb på revisorernes tavshedspligt. Det, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen skal kunne kræve – ifølge forslaget endda ikke særlig præciserede eller begrænsede – oplysninger direkte fra revisor uden om en virksomheds ledelse, er uacceptabelt af mange grunde. Tavshedspligten er en forudsætning for tilliden mellem virksomhed og revisor. Ansvar for driften af en virksomhed skal efter vor mening ufravigeligt ligge hos ledelsen, altså direktion og bestyrelse, i en virksomhed, og det er her, man skal spørge.

I øvrigt savner vi præciseringer af en række løse formuleringer i loven – formuleringer som f.eks. »oplysninger, der er nødvendige« – kriterier for Erhvervs- og Selskabsstyrelsens reaktionsform, kriterier for hjemmel til tvangsoplysning og begrebet åbenbare overtrædelser. De må alle præciseres i forhold til formålet, og formålet må jo være at undgå de overtrædelser, der er til væsentlig skade for regnskabsbrugere, og ikke kun at angribe rene formaliteter.

Det samme gælder den bløde undtagelsesbetingelse, hvori det hedder, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan fritage de pågældende bestyrelses- eller direktionsmedlemmer for afgift, hvis særlige omstændigheder taler herfor.

Vi trænger til en præcisering af, hvad disse særlige omstændigheder dækker over, for det er jo sådan i virkelighedens og erhvervslivets verden, at der forekommer situationer, hvor regnskabsaflæggelsen kan blive midlertidigt forsinket af helt legale årsager såsom forsøg på økonomisk rekonstruktion af en virksomhed.

Der bør også i loven være mulighed for, at en virksomhed kan indtanke pålæggelse af afgifter m.v. for Erhvervsankenævnet.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen skal også efter dette lovforslag nedsætte et regnskabsråd, men det er der efter vor mening ingen grund til at lovgive om. Vi kan heller ikke se nogen fordel ved, at den, der skal modtage råd, altså Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, absolut skal have formandsposten.

Alt i alt er forslaget efter vor mening så omkostningstungt og uafklaret, at Det Konservative Folkeparti ikke kan gå ind for det i den foreliggende form.

Erik Larsen (V):

Venstre ønsker at understrege, at der selvfølgelig skal være krav til formalia omkring regnskabsaflæggelser. Vi ønsker også at gøre opmærksom på, at når der tales om, at nogle krav ikke er opfyldt, så betyder det ikke, at der i den forbindelse er strafbare forhold eller besvigelser eller andet. Det er altså formalia omkring regnskabsaflæggelsen, der er tale om.

Vi kan ikke støtte lovforslaget fra Venstres side. Det betyder, at der skal ansættes 30 medarbejdere i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen til at foretage den stikprøvevis kontrol af regnskaber.

Vi må også vende os kraftigt imod § 64, stk. 2, hvorved Erhvervs- og Selskabsstyrelsen får bemyndigelse til at henvende sig til en virksomheds revisor uden om virksomhedens ledelse. Det er en fremgangsmåde, som vi vil tage skarpt afstand fra, idet vi synes, at den strider mod al etik, og det kunne måske være et af de spørgsmål, vi i udvalget kunne prøve at få ændret.

Vi har i det sidste års tid strammet lovgivningen omkring revision, omkring bestyrelsesansvar og omkring årsregnskabsloven, hvilket klart tilkendegiver ønsket om at stramme op, at stille krav. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen får jo intet reelt ansvar i disse sager, hvor man foretager stikprøvevis kontrol, men spørgsmå-

[Erik Larsen]

let er for os, om det ikke i virksomhederne og andre steder vil blive opfattet, som om man alligevel påtager sig et formelt ansvar. Den form for kontrol må vi på det kraftigste vende os imod. Ansvaret må fortsat ligge i virksomhederne, og det vil Venstre arbejde for i udvalgsarbejdet.

Vi har en lang række tekniske spørgsmål, som vi vil stille under udvalgsarbejdet, men vi vil tilsige en fornuftig behandling.

Rahbæk Møller (SF):

For nogle år siden foreslog SF en revisorpakke, der bl.a. indebar et forslag om en mere aktiv rolle for Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Vi fandt det ikke tilstrækkeligt, at styrelsen alene beskæftigede sig med at arkivere regnskaberne, efterhånden som de kom ind. Vi mente, at den måtte spille en væsentlig større rolle. Det blev som bekendt ikke vedtaget dengang.

For et år siden fik styrelsen alligevel lov til at læse regnskaberne. Det blev benyttet til at lave en stikprøveundersøgelse, som jo viste, at der var utrolig mange fejl i de regnskaber, de havde undersøgt, og desværre var en hel del af fejlene ganske graverende.

Nu sker der så det, at styrelsen ikke alene får ret, den får faktisk også pligt til at tage stikprøver af de indsendte regnskaber, og den får også væsentlig bedre midler til at indkræve regnskaber, bl.a. at give bøder til bestyrelsesmedlemmer.

Det synes jeg er en god udvikling. Vi kan varmt støtte forslaget. Det eneste spørgsmål, der ligger mig på sinde, er, hvor meget konkursrytteri og plattenslageri og hvor mange erhvervsskandaler vi kunne have undgået, hvis Folketinget havde været modent nok til at vedtage dette forslag for 6-7 år siden, da jeg sidst foreslog det.

Kim Behnke (FP):

Langt hen ad vejen deler Fremskridtspartiet den konservative ordfører, hr. Kai Dige Bachs, betragtninger om, at det ikke burde være nødvendigt for Folketinget at lovgive på dette område. Det burde ikke være nødvendigt for industriministeren at tillægge sig selv og sine embedsmænd i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen endnu større beføjelser til at kunne gribe ind i driften af danske erhvervsvirksomheder.

Men hvis virksomhederne skal nyde den tilid og skal have den frihed, at de selv kan disponere, skal de også leve op til det ansvar, der følger med; og uanset hvordan man vender og drejer det, har der været så mange kedelige skandaler i dansk erhvervsliv de sidste 5-10 år, at det ikke kan forklares.

De, der sidder i dansk erhvervsliv i dag, som vil hævde, at denne lovgivning og denne regulering vil være til gene for dem i den fortsatte drift, og som føler, at de aldrig har overtrådt loven, har en eneste ting at gøre, og det er at bruge deres brancheorganisation og andre relevante fora til at få etableret en selvjustits, der vil bevirke, at man igen kan slippe lovgivningen og lade erhvervene selv regulere og holde orden i egne rækker.

Det er ikke tilfældet i øjeblikket, og derfor har Fremskridtspartiet også på et tidspunkt fremsat forslag om at skærpe bestyrelsesansvaret. Det er ikke helt det samme, vi tager stilling til i dag, men vi kvitterer i hvert fald for den del af lovforslaget, der handler om, at man kan gøre et personligt ansvar gældende over for bestyrelsesmedlemmer.

Tænk på, hvor mange advokater der har det som en del af deres karriereforløb at sidde i en masse bestyrelser, hvor de knap nok åbner kufferterne inden bestyrelsesmøderne, fordi det eneste, det handler om for dem, er, at det skal kunne stå i den blå bog, at de har siddet i den pågældende bestyrelse. De mennesker skal også have et ansvar for de beslutninger, de er med til at træffe – eller måske snarere den arbejdsindsats, de ikke gør. Når problemerne melder sig for virksomhederne, ja, så vasker de deres hænder og erklærer, at de ikke har haft noget ansvar. Det ansvar har de, og det skal de leve op til.

Derfor er vi i Fremskridtspartiet i den lidt paradoksale situation, at vi til fulde deler selve intentionen om, at der skal strammes ganske gevaldigt op, med ministeren, men på den anden side er vi også enige med hr. Kai Dige Bach i, at vi skal passe på, hvordan vi tilrettelægger det, så vi ikke indfører gebyrer og afgifter osv. i et sådant omfang, at de lovlige virksomheder får problemer, fordi de skal betale de ekstra omkostninger.

Derfor vil vores indstilling i det kommende udvalgsarbejde være, at vi må få afdækket – mest af alt – om dette er den rigtige løsning, for

[Kim Behnke]

vi vil nødig vedtage en ny lov, hvis det så viser sig, at det slet ikke var det, der var løsningen, men at vi i stedet for bare har påført en lang række erhvervsvirksomheder, som i øvrigt var lovlydige, en række problemer.

Men skulle vi stemme om forslaget i dag, ville vi nok umiddelbart stemme ja, fordi vi mener, at der er meget stærkt behov for at løfte en pegefinger over for dansk erhvervsliv – og så håber vi, at den vil blive set, og at man begynder at genoprette den selvjustits, der bør være i erhvervslivet, for som sagt: Frihed bør følges af ansvar.

(Kort bemærkning).

Kai Dige Bach (KF):

Jeg må have udtrykt mig meget uklart, hvis det fremgik, at jeg ikke mente, at virksomhederne skulle indlevere rigtige regnskaber.

Jeg udleder af det, hr. Kim Behnke siger, at der nu vil komme et forslag om en midlertidig opdragelseslov, og det ville jeg synes var det allerbedste. Det, der jo er galt med sådan en lov her, er, at den eksisterer og udvides ligesom alt andet inden for den offentlige sektor; men hvis vi taler om, at der skal 30 mennesker til det nu, så kunne det jo godt være, at der om et par år kun skulle tre til for at lave det arbejde, hvis man kom det igennem.

Men der er én ting, som jeg synes er afgørende, og det er det, som hr. Kim Behnke siger: at det er bestyrelsen og direktionen, der har ansvaret. De skal til enhver tid kunne drages til ansvar. De skal bære ansvaret, og man skal kunne komme til dem om det. Det vil vi i hvert fald aldrig nogen sinde gå fra, for det er jo helt rigtigt, at hvis man har en ret til et eller andet, så har man også en pligt, sådan er det.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg vil se frem til, at industriministeren i sit svar siger noget om det antal personer, der er nødvendigt i denne sammenhæng. I øvrigt vil jeg vedrørende lovforslaget sige, at det jo er en opfølgning af en diskussion, vi havde for et år siden, og hvor der var klare skillelinjer mellem den daværende regering og et flertal her i Folketinget.

Og så vil jeg i øvrigt tillade mig at glæde mig over hr. Kim Behnkes tale i dag, som jeg faktisk synes var en god tale, som jeg blev ved med at sidde og lytte til, fordi jeg sad og vente-

de på, om hr. Kim Behnke til sidst ville sige »men alligevel«, men det gjorde hr. Kim Behnke faktisk ikke. Hr. Kim Behnke gav jo tilslutning til principperne i dette lovforslag, og jeg tror, vi alle sammen kan være enige om, at hvis man kunne få virksomhederne til selv at gøre det, så havde det været det bedste, men der har været for mange problemer, og det er derfor nødvendigt at gøre noget. Der var jo den undersøgelse, vi fik for et halvt år siden, som viste, at der havde været alt for mange overskridelser, og så er det vel også rimeligt, at man griber ind, når man direkte konstaterer, at tingene ikke er i orden. Ét er, at man ikke konstaterer dem, men hvis man direkte konstaterer, at tingene ikke er i orden, er det vel nærmest vores pligt at gribe ind. Så jeg vil se frem til et udvalgsarbejde af en lidt anden art, end jeg oprindeligt troede, og det er jeg da kun glad for.

Merethe Due Jensen (KRF):

Der foregår meget sjusk, når det drejer sig om at overholde fristerne for indsendelse af årsregnskaber til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, og det er ganske enkelt uacceptabelt, og derfor bør der strammes op.

Det må være i alles interesse, også aktionærernes, at der bliver strammet op. Ofte er årsagerne til forsinkelserne netop, at der er noget galt i det pågældende firma. Derfor bør alarmklokkerne gå i gang, når en virksomhed bliver urimeligt forsinket med regnskaberne.

Vi må heller ikke glemme, at årsagen til dette lovforslag er resultatet af en undersøgelse, som viste et voldsomt stort antal forsinkelser med hensyn til indsendelse af regnskaber, og derfor er det helt rimeligt, at der nu fastsættes nogle afgifter. Man kan altid diskutere afgifternes størrelse, men det er i hvert fald nødvendigt at finde frem til afgiftsstørrelser, der vil virke efter hensigten, nemlig at forhindre virksomhederne i at overholde tidsfristerne.

På den anden side mener jeg også, at vi med hensyn til størrelsen af afgifterne skal tage hensyn til de mindre virksomheder. Jeg kan godt forestille mig, at det for en bestyrelse i et mindre håndværksselskab kan blive en urimelig belastning, hvis hvert bestyrelsesmedlem skal betale op til 8.000 kroner, fordi selskabets revisor måske har svigtet og man måske derfor har været nødt til at skifte revisor – med yderli-

[Merethe Due Jensen]

gere forsinkelse til følge. Jeg vil gerne anbefale, at man finder frem til en fleksibel ordning eller en dispensationsmulighed, afhængigt af årsagen til regnskabsforsinkelsen eller regnskabsindsendelsens forsinkelse.

I øvrigt vil vi gerne tilsige lovforslaget en positiv behandling i udvalget.

Industriministeren (Trøjborg):

Jeg vil gerne indledningsvis takke for den konstruktive tone, debatten er holdt i. Jeg vil gerne starte med hr. Kim Behnke. Jeg synes, man må kvittere for – og have respekt for – den linje, der er i Fremskridtspartiets politik, hvor man står som forsvarer for almindelige borgeres berettigede forventninger til større institutioner og større virksomheder og kræver en kvalitet i det job, der udøves af ledelsen og bestyrelsen i virksomhederne.

Jeg er glad for, at der er en positiv vilje til at drøfte forslaget, således som det foreligger i dag. Jeg mener, at jeg kan svare bekræftende på hr. Kim Behnkes spørgsmål: at der netop – for nu at bruge hr. Kai Dige Bachs eget udtryk – er tale om – hvad skal vi sige? – en midlertidig opdragende indsats over for erhvervslivet. Det er jo netop således, at lovforslaget er tilrettelagt på den måde, at de eneste, vi kommer efter – hvis jeg må bruge den frase – de eneste, vi har sanktioner over for, de eneste tilfælde, hvor vi vil bede revisor om yderligere oplysninger, jo er tilfælde, hvor selskabsledelsen forsømmer sit ansvar, altså hvor selskabets ansvarlige ledelse, bestyrelsen – det vil jeg gerne slå fast med syvtommersøm – har ansvaret og selskabsledelsen i øvrigt. Det er bestyrelsen, der er ansvarlig for, at regnskaberne er indsendt, og at de lever op til de krav, som man må stille til et regnskab. Det er kun i tilfælde af, at man overtræder bestemmelserne groft gentagne gange, at det kan komme på tale at anvende f.eks. det, jeg har kaldt en parkeringsbøde, i forbindelse med for sent indsendte årsregnskaber.

Det er naturligvis også således, at hvis der er bestyrelsesmedlemmer, der har gjort en indsats for at leve op til lovens krav, kan disse bestyrelsesmedlemmer fritages for at skulle betale den pågældende afgift.

For så vidt angår det spørgsmål, der er stillet fra hr. Kai Dige Bachs og hr. Erik Larsens side vedrørende adgangen til at indhente oplysning

ger hos revisor, er der jo tale om en adgang, der eksisterer i selskabslovene og bogføringsloven, og den udvides nu også til årsregnskabsloven. De erfaringer, der findes i øjeblikket, er erfaringer, der går på, at når man anmoder om at få de oplysninger tilstillet, som man har krav på fra myndighedernes side, er praksis den, at så gør selskabsledelserne selvfølgelig det, at de indleverer disse oplysninger. Det er meget sjældent, det er nødvendigt at pålægge revisor pligt til at indlevere oplysninger.

Men det er vigtigt at påpege, at såfremt selskabsledelsen ikke lever op til sin pligt: at søge for, at man lever op til lovgivningens krav i forbindelse med aflevering af årsregnskaber, så er det revisors pligt at tage fornødent forbehold i revisionspåtegningen, og dér bliver der nu mulighed for også i årsregnskabsloven at anmode revisor om at levere de oplysninger, som kan være nødvendige for at bedømme, om der er en overtrædelse af årsregnskabsloven.

Jeg mener, at der her er tale om helt grundlæggende nødvendige ændringer i lovgivningen, således at man kan leve op til det, som har været Folketingets intention igennem et års tid, hvor man har behandlet aktieselskabsloven og lignende opstramminger på selskabslovsområdet: at sikre en højere regnskabsstandard, sikre en bedre leven op til lovgivningens krav fra virksomhedernes ledelsers side.

Man kan sige, at de sanktionsbestemmelser, de skærpede bestemmelser, der ligger i lovforslaget her, ophæver sig selv, i samme øjeblik selskaberne lever op til de krav, som samfundet berettiget må stille.

For så vidt angår spørgsmålet om, hvor mange ressourcer vi skal sætte af til denne stikprøveundersøgelse, som jo er et resultat af en betænkning, som Folketingets Erhvervsudvalg skrev, jeg tror, det var i december måned sidste år, er der altså tale om, at det i forbindelse med udarbejdelsen af finansloven er skønnet, at der kan blive tale om ca. 30 årsværk. Om det bliver præcis det tal, vi får på finansloven, når den bliver vedtaget, tør jeg ikke sige, men der er tale om så godt et skøn som muligt.

Det er imidlertid således, at regeringen naturligvis er helt bevidst om, at dette tal helst skal køres ned. I samme øjeblik der bliver tale om en højere overholdelsesgrad med hensyn til de krav, vi stiller til årsregnskabslovgivningen, er det meningen, at vi også kan se på, om

[Industriministeren]

det er nødvendigt at føre stikprøvekontrol i det omfang, som vi har gjort hidtil. Og så skal man naturligvis se på sit ressourceforbrug på den måde, som man jo altid gør.

Så der er ikke tale om noget videre – hvad skal vi sige? – definitivt i bemærkningen om 30 årsværk. Der er altså tale om, at det er det bedste skøn, vi har kunnet give indtil nu, og det var også det skøn, den tidligere regering gav i det svar, den leverede til Folketingets Erhvervsudvalg i forbindelse med den betænkning, som jeg tidligere omtalte.

Jeg takker for den konstruktive vilje til samarbejde under det kommende udvalgsarbejde. Regeringen vil gøre sit for at bidrage til det.

(Kort bemærkning).

Kai Dige Bach (KF):

Nu er det jo ikke, fordi vi skal starte udvalgsarbejdet her – det ville jo være forkert – så jeg skal gøre det ganske kort. Men det er klart, at det ville have hjulpet på dette lovforslag, hvis der havde stået, at flere gentagne ubesvarede henvendelser til direktionen eller sådan noget kunne medføre, at man i enkelte tilfælde kunne henvende sig til revisoren.

Men det, der står her, er, at det foreslås, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen »får adgang til at hente oplysninger fra selskabets revisor i forbindelse med kontrollen«. Ellers er der noget, jeg har overset, for det er jo den form, jeg synes er forkert: den videregivelse af autoritet og flytning af tingene, der går igennem hele lovforslaget. Alle steder, hvor det går den ene vej, står der »kan«, og alle steder, hvor det går den anden vej, står der »skal«, og alle begreberne er så løse, at man med lidt god vilje, når alle afleverer et helt rigtigt regnskab, såmænd kan beskæftige meget mere end 30 mennesker med at genere erhvervslivet.

Industriministeren (Trøjborg):

Jeg lægger jo altid vægt på at være imødekommende, når hr. Kai Dige Bach viser konstruktiv forhandlingsvilje, og hvis det er det, jeg skal læse i hr. Kai Dige Bachs indlæg her fra Folketingets talerstol, ja, så vil jeg da meget gerne sige, at jeg vil bestræbe mig for at levere et svar, der præciserer, at der ikke er tale om en bestemmelse, som giver Erhvervs- og Selskabsstyrelsen myndighed til at indhente oplysninger fra revisor, uden at der er et kvalitativt

grundlag. Der skal altså være tale om, at der er en bestemt, begrundet formodning om, at det er helt nødvendigt at indhente oplysninger fra revisor.

Så hvis vi kan finde en forståelse herom – det tror jeg vi kan, når vi får også den del af lovforslaget behandlet under udvalgsarbejdet – ser jeg frem til en meget konstruktiv dialog med Det Konservative Folkeparti. Jeg håber, at vi kan finde fælles fodslag. Når jeg siger det sådan, så er det, fordi det er mit indtryk, at til trods for lidt krusninger på overfladen hos erhvervslivet, revisorer osv. er der generel forståelse for, at dette – for nu at sige det på jysk – ikke er så ringe et lovforslag endda. Det er måske endda ganske fornuftigt og til at leve med.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Ingrid Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 84:

Forlag til lov om erhvervsdrivende virksomheder.

Af industriministeren (Trøjborg).
(Fremsat 24/11 93).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Lotte Henriksen (S):**

Dette lovforslags formål er primært at modernisere den gældende firmalov, som med dette lovforslags vedtagelse bortfalder, samt at sikre åbenhed omkring erhvervsdrivende virksomheder og andelsselskaber med begrænset ansvar.